

Knjiga proroka Daniela – broj sto tri

Otključavanje proročanstva: razumijevanje trostruke primjene proročkih okvira

Jeff Pippenger

2024-02-29

Razmatrali smo trostruke primjene proročanstva. To činimo s ciljem da utvrdimo kako je Gospodin, kada je pri „vremenu svršetka“ 1989. godine, slomom Sovjetskoga Saveza, otpečatio posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela, došlo do „umnoženja znanja“ koje je trebalo iskušati taj naraštaj Božjega naroda.

A on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer su ove riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti i ubijeliti i biti iskušani; a bezbožnici će činiti bezbožno; i nijedan od bezbožnika neće razumjeti, nego će mudri razumjeti. Daniel 12:9, 10.

Kad god Lav iz plemena Judina otpečati neku istinu, Sotona nastoji pružiti otpor poruci. Otpor podignut protiv istina otkrivenih u tim završnim redcima jedanaestog poglavlja Daniela prisilio je na dublje proučavanje istina povezanih s tim redcima, kako ne bi opstala posvećena obrana protiv zablude koje su bile iznesene da potkopaju otkrivene istine. Jedno od načela koje je u tijeku te rasprave bilo izneseno na vidjelo bila je trostruka primjena proročanstva. Ono je najprije bilo prepoznato u vezi s nužnošću da se ispravno razumije što u Danielovoj knjizi predstavlja „svagdašnja“ (poganstvo) te koja je ispravna povijest povezana s „ukidanjem svagdašnje“ (508. po Kr.).

Prepoznavanje triju pustošećih sila kao okvira proročanstva, usporedno s milleritskim okvirom proročanstva kao prve dvije pustošeće sile, te milleritsko poistovjećivanje „svagdašnje žrtve“ s poganstvom pružili su povijest usklađenu s posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela, kako je sestra White rekla da treba biti. Tako je otpor protiv nezapečaćenog znanja u vrijeme svršetka 1989. godine proizveo veću svjetlost, kako se znanje umnažalo, a također je utvrdio posebna pravila za kretanje vijesti trećega anđela, koja su bila usporedna s razvojem određenih proročkih pravila što ih je William Miller sastavio i primijenio u pokretu prvoga anđela.

Razmotrili smo trostruku primjenu triju Rimova, tri pada Babilona i tri Ilije te se sada bavimo trojicom glasnika koji pripremaju put Glasniku Saveza. Ustanovili smo tijesno preklapanje i paralelu triju Rimova s tri pada Babilona, kao i tijesnu paralelu s tri Ilije i trojicom glasnika koji pripremaju put. U posljednjim danima i William Miller i Future for America predstavljaju trećega Iliju, a također i trećega glasnika koji priprema put. Isus uvijek prikazuje svršetak neke stvari početkom neke stvari, a pokret prvoga anđela uspoređan je s pokretom trećega anđela.

„Bog je porukama iz Otkrivenja 14 dao njihovo mjesto u nizu proročanstva, i njihovo djelo ne smije prestati sve do završetka povijesti ove zemlje. Poruke prvoga i drugoga anđela još su uvijek istina za ovo vrijeme i trebaju teći usporedno s ovom koja slijedi. Treći anđeo objavljuje svoje upozorenje snažnim glasom. ‘Nakon toga’, rekao je Ivan, ‘vidjeh drugoga anđela kako

silazi s neba, koji ima veliku vlast, i zemlja se prosvijetli od njegove slave.' U tom prosvjetljenju sjedinjena je svjetlost sve tri poruke." The 1888 Materials, 803, 804.

Pokret prvoga i drugoga anđela predvodio je William Miller. Sestra White prepoznaje Millera kao „izabranoga glasnika“.

„William Miller uznemiravao je Sotonino kraljevstvo, a nadneprijatelj je nastojao ne samo suzbiti učinak poruke, nego i uništiti samoga glasnika.“ Spirit of Prophecy, svezak 4, 219.

Ona također utvrđuje da su Millera predožnačavali i Ilija i Ivan Krstitelj.

„Tisuće su bile navedene da prihvate istinu koju je propovijedao William Miller, a sluge Božje bile su podignute u duhu i sili Ilijinoj da objave tu poruku. Poput Ivana, Isusova preteče, oni koji su propovijedali ovu svečanu poruku osjećali su se primoranima položiti sjekiru na korijen stabla i pozvati ljude da donose plodove dostojne pokajanja.“ Early Writings, 233.

Ivan Krstitelj, koji je prema Isusu bio drugi Ilija, bio je također prvi glasnik koji je trebao pripremiti put Glasniku Saveza. Stoga je očito da će pokret trećega anđela imati „izabranoga glasnika“. Taj će glasnik biti bio predočen Ilijom, Ivanom Krstiteljem i Williamom Millerom. Zajedno s Millerom, ta dva izabrana glasnika predstavljaju početak i završetak pokreta triju anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja, te time zajedno predstavljaju i trećega Iliju kao i trećega glasnika koji treba pripremiti put Glasniku Saveza.

Odbaciti poruku bilo početnog bilo završnog izabranog glasnika znači smrt, a poruka Future for America temelji se na proročkoj primjeni načela „red po red“, što je metodologija pozne kiše. Primjenom načela „red po red“ utvrđuje se da je mileritski pokret predoznačio pokret Future for America. Jedan od putokaza mileritske povijesti jest William Miller, „izabrani glasnik“. Odbaciti taj putokaz znači odbaciti poruku, pa se početkom i završetkom adventizma utvrđuje da je odbacivanje glasnika također odbacivanje poruke, jer poruka prepoznaje izabranog glasnika. Stoga, odbaciti poruku znači odbaciti glasnika i obratno. Bez plesača nema plesa.

„Bila sam upućena natrag na objavu prvoga Kristova dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj da pripremi put Isusu. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusova naučavanja. Njihovo protivljenje poruci koja je unaprijed navijestila Njegov dolazak dovelo ih je u položaj u kojem nisu mogli spremno primiti ni najsnažnije dokaze da je On Mesija. Sotona je vodio one koji su odbacili Ivanovu poruku da odu još dalje, da odbace i razapnu Krista. Time su se doveli u stanje u kojem nisu mogli primiti blagoslov na dan Pedesetnice, koji bi ih poučio putu u nebesko Svetište. Razdiranje hramskoga zastora pokazalo je da se židovske žrtve i obredi više neće primati. Velika Žrtva bila je prinesena i prihvaćena, a Duh Sveti koji je sišao na dan Pedesetnice prenio je misli učenika sa zemaljskoga svetišta na nebesko, kamo je Isus ušao svojom vlastitom krvlju, da izlije na svoje učenike dobrobiti svoje pomirbene žrtve. No Židovi su ostali u potpunoj tami. Izgubili su svu svjetlost koju su mogli imati o planu spasenja i još su se uvijek uzdali u svoje beskorisne žrtve i prinose. Nebesko Svetište zauzelo je mjesto zemaljskoga, ali oni nisu imali nikakva znanja o toj promjeni. Stoga nisu mogli imati koristi od Kristova posredovanja u Svetome mjestu.

„Mnogi s užasom gledaju na postupak Židova u odbacivanju i razapinjanju Krista; i dok čitaju povijest Njegova sramotnog zlostavljanja, misle da ga ljube i da ga ne bi zanijekali kao Petar niti ga razapeli kao Židovi. No Bog, koji čita srca svih, stavio je na kušnju tu ljubav prema Isusu za koju su tvrdili da je osjećaju. Cijelo je Nebo s najdubljim zanimanjem pratilo kako je prihvaćena poruka prvoga anđela. Ali mnogi koji su tvrdili da ljube Isusa i koji su prolijevali suze dok su čitali izvještaj o križu, izrugivali su se radosnoj vijesti o Njegovu dolasku. Umjesto da poruku prime s radošću, proglasili su je zabludom. Mrzili su one koji su ljubili njegov dolazak i isključili ih iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti su imali koristi od ponoćnog poklika, koji ih je trebao pripremiti da vjerom uđu s Isusom u Svetinju nad svetinjama nebeskog svetišta. A odbacivanjem dviju prethodnih poruka toliko su pomračili svoj razum da ne mogu vidjeti nikakvu svjetlost u poruci trećega anđela, koja pokazuje put u Svetinju nad svetinjama. Vidjela sam da su, kao što su Židovi razapeli Isusa, tako i nazivne crkve razapele ove poruke, i stoga nemaju nikakva znanja o putu u Svetinju nad svetinjama, niti mogu imati koristi od Isusova posredovanja ondje. Poput Židova, koji su prinosili svoje beskorisne žrtve, oni upućuju svoje beskorisne molitve odjeljku koji je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan tom obmanom, uzima na sebe religiozan karakter i usmjerava umove tih takozvanih kršćana k sebi, djelujući svojom silom, svojim znacima i lažnim čudesima, kako bi ih učvrstio u svojoj zamci.” Early Writings, 259–261.

Oni „koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusovih učenja”, a oni „koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge; niti su imali koristi od ponoćnoga poklika.” Ivanova je služba prethodila Kristovu krštenju, nakon čega je ubrzo, na početku svoje službe, očistio Hram. Millerova je služba pripremila put da Krist očisti sinove Levijeve kada je iznenada došao 22. listopada 1844. U bilo kojem od ta dva svjedočanstva, odbacivanje glasnika koji pripravlja put izjednačuje se sa smrću.

Pročišćenje i očišćenje koje je Krist izvršio u svojem djelu kao Glasnik Saveza bilo je s ciljem da podigne narod koji će izvršiti djelo nošenja poruke spasenja svijetu. To je djelo dovršeno unaprijed u odnosu na vremensko razdoblje koje predstavlja početak izvršne presude. Razorenje Jeruzalema u povijesti učenika predstavlja izvršnu presudu, a adventizam se odvratio od svoje odgovornosti da izvrši to djelo, ali ih je Gospod pokušao sabrati. On je vodio svoj narod da objavi kartu iz 1850. godine kao grafički prikaz poruke koju su mogli odnijeti svijetu.

„Nije bila Božja volja da Izrael luta četrdeset godina pustinjom; On ih je želio povesti izravno u zemlju kanaansku i ondje ih utvrditi kao svet i sretan narod. Ali ‘ne mogoše ući zbog nevjere’. Hebrejima 3,19. Zbog svojega otpadništva i apostazije pomriješe u pustinji, a drugi bijahu podignuti da uđu u Obećanu Zemlju. Na isti način, nije bila Božja volja da dolazak Kristov bude tako dugo odgođen i da Njegov narod ostane toliko godina u ovom svijetu grijeha i žalosti. Ali nevjera ih je odvojila od Boga. Budući da su odbili izvršiti djelo koje im je On odredio, drugi bijahu podignuti da objave poruku. Iz milosti prema svijetu Isus odgađa svoj dolazak, da bi grešnici imali priliku čuti upozorenje i u Njemu naći utočište prije nego što se izlije Božji gnjev.” Velika borba, 458.

Da je adventizam samo čvrsto održao svoju vjeru, „njihovo bi djelo bilo dovršeno.”

„Da su adventisti, nakon velikoga razočaranja 1844. godine, čvrsto držali svoju vjeru i složno nastavili slijediti otvarajuću Božju providnost, primajući poruku trećega anđela i u sili Duha Svetoga objavljujući je svijetu, vidjeli bi Božje spasenje; Gospodin bi silno djelovao s njihovim naporima, djelo bi bilo dovršeno i Krist bi već odavno došao primiti svoj narod u njegovu nagradu. Ali u razdoblju sumnje i nesigurnosti koje je uslijedilo nakon razočaranja, mnogi od adventnih vjernika napustili su svoju vjeru.... Tako je djelo bilo ometeno, a svijet je ostavljen u tami. Da se cijelo adventističko tijelo ujedinilo na Božjim zapovijedima i vjeri Isusovoj, kako bi silno drukčija bila naša povijest!“ Evangelism, 695.

U proljeće 1844. Glasnik Saveza očistio je mileritski pokret, a zatim je u jesen donio poruku trećega anđela. Miller, njegova poruka i pokret koji je predstavljao, ispunili su prispodobu o deset djevice. Na taboru u Exeteru, New Hampshire, stigla je poruka Ponoćnoga pokliča i za samo dva kratka mjeseca pokazalo se koje su od djevice imale ulje. Dvije su se skupine očitovale, a treći je anđeo stigao s porukom u svojoj ruci koju je trebalo pojesti, ali su mudre djevice „prepustile svoju vjeru“ u „razdoblju sumnje i neizvjesnosti.“

„Razdoblje sumnje i neizvjesnosti“ bilo je predloženo učenicima pri Njegovoj smrti, ali je trećega dana počeo otvarati svojim učenicima poruku o svojem uskrснуću, i oni nisu „napustili svoju vjeru“. Razdoblje sumnje i neizvjesnosti za mudre djevice u pokretu poruka prvoga i drugoga anđela trajalo je otprilike tri godine, nakon čega je Gospodin otkrio sestri White da je ispružio svoju ruku kako bi ponovno sabrao Ostatak svojega naroda. Poveo je svoj narod da započne svoje izdavačko djelo i da izradi Habakukovu drugu ploču, ali „mnogi adventni vjernici napustili su svoju vjeru.... Tako je djelo bilo ometano, a svijet je ostavljen u tami.“

Godine 1849. William Miller, izabrani vjesnik poruke prvoga i drugoga anđela, položen je na počinak. Da su mudre djevice 22. listopada 1844. „čvrsto držale svoju vjeru i zajednički nastavile slijediti otvarajuću Božju providnost“, Gospodin bi podignuo drugoga vjesnika u duhu i sili Ilijinoj. Umjesto toga, „Kristov dolazak“ bio je „odgođen i Njegov bi narod“, „na sličan način“ kao drevni Izrael, „ostao“ „mnogo godina u ovom svijetu grijeha i žalosti“.

Sto dvadeset i šest godina nakon pobune iz 1863. godine, Gospodin je podigao izabranog glasnika trećega anđela. Njegovo je djelo bilo i pripremiti put Glasniku Saveza da iznenada dođe u svoj hram i da stupi u saveznički odnos sa sto četrdeset i četiri tisuće tijekom završnih prizora istražnoga suda, ali i iznijeti poruku koja se suprotstavlja trostrukom savezu Ahaba, Izebele i njezinih proroka u razdoblju izvršnoga suda, koje započinje uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom.

Treći glasnik koji pripravlja put predstavlja djelo, poruku, glasnika i pokret tijekom završnih prizora Istražnoga suda. Treći Ilija predstavlja djelo, poruku, glasnika i pokret tijekom završnih prizora Izvršnoga suda. Poruka glasnika koji pripravlja put, i poruka Ilije, jest poruka trećega od triju Jao iz Otkrivenja, poglavlja osam do jedanaest.

U povijesti koju predstavlja glasnik koji pripravlja put, poruka trećega Jao predstavlja Trubu koja poziva laodicejski adventizam da „kupi od mene zlata u ognju okušana, da se obogatiš; i bijele haljine, da se odjeneš i da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i pomaži oči svoje mašću za oči, da vidiš.“ To je poruka Božje ljubavi koja Božjem narodu pokazuje njihove prijestupe, jer „koje god“

On ljubi, njih „kara i odgaja.” To je poruka Kristove pravednosti koja poziva ljude da prihvate Njegov karakter, koji se očituje u vremenskom razdoblju kada Glasnik Saveza izvršava djelo čišćenja hrama duše, i stoga On one koje ljubi poziva da očituju Njegov karakter i da budu „dakle revni i pokaju se,” jer je „na” vratima razdoblja, koja predstavljaju svršetak vremena milosti, gdje će On laodicejski adventizam „izbljuvati iz” svojih „usta.” Ta vrata razdoblja jesu vrata koja On „otvara, i nitko ne zatvara; i zatvara, i nitko ne otvara.”

Postoji prividno proturječje koje se razrješava primjenom načela „redak na redak“, no mnogi možda neće ni prepoznati to prividno proturječje. Kada se razriješi, ono unosi jasnoću u prijelaz s istražnog na izvršni sud, koji se zbiva pri uskoro nadolazećem zakonu o nedjelji. Razrješava se prihvaćanjem da Pedesetnica predstavlja prasluku uskoro nadolazećeg zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama. Kako bismo dovršili naše razmatranje trećega glasnika koji priprema put kao simbola u istražnom sudu, nasuprot tomu da je treći Ilija simbol izvršnoga suda, pozabavit ćemo se tim prividnim proturječjem.

Ovo ćemo proučavanje nastaviti u sljedećem članku.

„Anđeo koji se ujedinjuje u objavljivanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje je prorečen rad svjetskih razmjera i neobične snage. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile; poruka prvoga anđela bila je prenesena na svaku misionarsku postaju u svijetu, a u nekim je zemljama vladalo najveće vjersko zanimanje kakvo je zabilježeno u ijednoj zemlji od reformacije šesnaestoga stoljeća; ali sve to treba nadmašiti silni pokret pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.”

„Djelo će biti slično onomu na Dan Pedesetnice. Kao što je „rana kiša“ dana u izlivanju Duha Svetoga na početku evanđelja, da bi uzrokovala nicanje dragocjenoga sjemena, tako će „kasna kiša“ biti dana na njegovu završetku za sazrijevanje žetve. „Tada ćemo poznati, ako ustrajemo da poznamo Gospoda: izlazak mu je pripravljen kao zora; i doći će nam kao kiša, kao kasna i rana kiša zemlji.“ Hošea 6,3. „Radujte se dakle, sinovi Siona, i veselite se u Gospodu, Bogu svojemu, jer vam je dao ranu kišu umjereno, i učinit će da za vas siđe dažda, rana kiša i kasna kiša.“ Joel 2,23. „U posljednje dane, govori Bog, izlit ću od svojega Duha na svako tijelo.“ „I dogodit će se da će se spasiti tko god prizove ime Gospodnje.“ Djela 2,17.21.’

„Veliko djelo evanđelja ne smije završiti s manjim očitovanjem Božje sile od onoga koje je obilježilo njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju ranoga dažda pri otvaranju evanđelja, ponovno se trebaju ispuniti u kasnome daždu pri njegovu završetku. To su ‘vremena okrijepe’ kojima se apostol Petar unaprijed radovao kada je rekao: ‘Pokajte se dakle i obratite se da se izbrišu grijesi vaši, kada dođu vremena okrijepe od lica Gospodnjega; i poslat će Isusa.’ Djela 3,19.20.” Velika borba, 611.